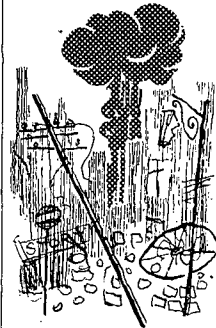

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

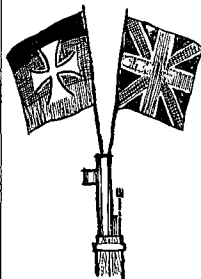
הצגתה של פעית המלחמה הגרעינית בידי אנשי צבא סובייטיים נעשית לרוב יותר במישור המדיני מאשר המבצעי; ובסודו, נאמן למגמה זו גם מאמרו של גנרל-מיוזר נ. טלנסקי (עמ' 4). עם זאת מבליט הוא מספר „סימני-שאלה“ ענייניים לגבי תוצאות תפעולו של נשק-גרעיני, אשר ודאי גם לאנשי-הצבא שבמערב אינם מחוברים עדיין כל-צורכם. נימת המאמר שונה מזו המקובלת בכתיבה „פנימית“ בעתונות ברה"מ — שכן נתפרסם לראשונה בבטאון שנועד לקורא „בינלאומי“. מקצת „פיקנטיות“ משהו למאמר — המדגיש את הנזק הרב שבהרעלת האויר בחומרים רדיו-אקטיביים — העובדה כי הוא נתפרסם לפני הסדרה הגדולה של ניסויים סובייטיים באטמוספירה, שנערכה בשלהי 1961. ברם, יסודותיה של התפיסה הסובייטית שבוטאו בו — עודם מקובלים ושרירים אף כיום.

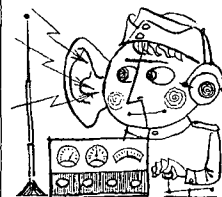
כשנתפרסם תרגום מאמרו של גנרל האוז על „מערכת-קרקע כמלחמה אטומית“ (חוב' קמ"א של „מערכות“) — ברור היה כי אין מאמר זה אלא „פתיחה“ לבירור, וכי יזכה לתגובות רבות (ואולי — מנוגדות וזלזול). לעצ' נודע לנו על תגובות כאלו משלושה מקורות שונים. בירחון „ארמי“ האמריקני הופיעה סדרת הגבות — אשר תמציתה תינתן באחד מהגליונות הקרובים של „מערכות“. מאמרו של קול. פ. גבריקות מצבא-ברה"מ (ראה בחוב' זו, עמ' 11) משמש, בעצם, „הד סובייטי“ להשגותיו של גנרל האוז (ומאמר זה עצמו כבר הפך למקור ויכוח בחוגים הצבאיים בברה"מ). ואילו רשימתו של קצין-צה"ל — סא"ל ש. גזית — בעקבות מאמרו של גנרל האוז (עמ' 9) אינה מסתפקת ב„תגובה“ בלבד ומנסה אף להציג את השאלה „מה הלאה?“, כיצד תוכרע מלחמה-גרעינית, מהסוג החזוי על-ידי גנרל האוז? מובן, שרשימה קצרה זו מסתפקת בהצגת השאלה ואינה מנסה לתת את התשובה עליה.

בסקירתו ב„מערכות“ קמ"ב גולל אל"מ ז. בר-סבר את יריעת חימושו החדש של חיל-הרגלים בארצות מערב-אירופה על גונו ומגמותיו השונים. עתה (עמ' 14) בא הוא להציג בפני קוראי „מערכות“ בעיה מוגדרת מסוימת שאם כי שרשיה בתחום הטכני, הנה בעלת תוכן טקטי מובהק. „אש-נקודה“ מכוונת-היטב (תפיסה בריטית) — לעומת אש-„שטח“ צפופה ונמרצת (תפיסה גרמנית) — מה עדיף לחיל-הרגלים בימינו? המחבר מנתח את הסוגיה הזאת על רקע צורות-הקרב השונות ומביע את דעותיו-הוא לגביה. בין שיקבל הקורא את מסקנותיו של אל"מ בר-סבר ובין לאו — רב הענין שבהצגת הסוגיה הטקטית על-ידו, ובניתוח נתונה.

„האויב מקשיב!“ — איננה רק כרוזת-אזהרה שעל הקור. זהו גורם מבצעי מתמיד, המשפיע על יחסיה-כוחות הממשיים בהתמודדות. אלא שלא כרוב הגורמים ביחסיה-כוחות — נתון גורם זה (האפשרות לאויב להקשיב) לשליטתך-אתה; והוא נקבע פחות על-ידי נתונים פסיכוסוציאליים מאשר על-ידי נתון פסיכולוגי-אישי: שליטתך-העצמית. הרקע הטכני-ביססי ל„ביריה“ חיונית זו שבידך פרוס ברשימתו המתורגמת של קפ' ד. ג. גרין האמריקני (עמ' 32).

את רשימתו השניה של מ. אידלשטיין (עמ' 40) היה בכונת המערכת לפרסם בלויית רשימת-התגובה הנכתבת בידי אחד הקצינים המצויים אצל פעולת החינוך המתנהלת בתוך צה"ל. ברם, הנסיבות טרם איפשרו לכותבי התגובה לעשות מלאכתו למועד זה — וקוראי „מערכות“ יצטרכו להמתין לה עד להופעתה (בקה!) בחוברת הבאה.

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?